

LBRIS

We know
books

Gabriela Sîrbu

**SUB SUNET
DE COBZĂ ȘI
ÎNREGISTRĂRI
DE ORGANE**

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2026

CUPRINS

- Moartea cu florile-n mână · 5*
Cu moartea la pachet · 11
Mamă de călău · 17
Secretul nopții pe care ai simțit-o · 23
Acolo unde cerul e cancer · 27
Chemarea eforatului · 31
*Sub sunet de cobză și înregistrări
de organe · 33*
Prin coaste fluturi · 35
Sabatul corbilor · 37
Sub spini zace bezna · 41
Enzimi nonculorii · 43
Lacrimă a luminii · 45
Mai simt mirosul de august pe piele · 47
Ciori ce poartă romanițe · 53
Orașul oamenilor nebuni · 57
Dincolo de margini · 63
Vocea realității · 69

MOARTEA CU FLORILE-N MÂNĂ

Vreți fericire? Sticleți înăbușiți de soartă, voi, cei legați de frisoane, lăsați odată năframa neagră! Vă place suferința? Știu, halucinații, începeți să vorbiți ca nomazii. Vă înțeleg, dar glasul meu sună ecou. Ripostați, purificator diabolic motor.

Știți ce nu vă place? Șoapte prin colțuri... Doar știți, jovialul sublim se scurge prin rațiunea ce prinde venin. Miraj sec, îl credeți „intemporal nevăzut”, dar, de fapt, conștientul cere o punte, să cădeți ca fărâma-n fierbintele lut. Începe de la glande, corpul tremură, iar ochii, în lacrimi, plutesc, doriți sfârșitul, mai bine zis, doriți

idealizarea. Păcat. Vă spun fără exces, absolut totul e o continuitate într-un proces direct.

V-ați întrebat vreodată ce înseamnă a decădea? Ce ironic, dar e acel moment pueril când și ateul crede în divin. Naivi, flexibili, îngândurați, dar, cu toate acestea, cu tot cu lacrimi în vag vă aruncați. Sperați la epoletii de salvare, dar întunericul, brusc, cuprinde a neștiutului întruchipare. El nu cruță, el vede capăt de destin, te simți inert de locul unde ielele se-nchină. Amnezie... Vă îmbrăcați în umbre.

Ridicați-vă, vouă vă spun, mâncătorilor de carne. Cereți perfuzie! Vă îngroapă râsuri, dar voi nu râdeți – urlați sau plângeți din prostie. Sunteți mâncați de vii, iar groapa e pământ scutit de iertare. Vasele țâșnesc, trupul cere mâncare... Sunteți slobozi. Figură al cărei viitor își are uitarea.

Stafi în manifest, se simt oribil, combat resimțământ de durere în gratiile cerești.

Visele abandonate sunt ca pietre de avergură, șterg tot, rămân doar amprente cu suprafață goală, a căror existență e reală. Dar ce banal, toți o percep ca taină închizitorială. Vă dau confidențialitate! Vouă, oaselor păstrate. Străbătuți de viermi și încăierăți de soartă, suspinați de grija celui ce v-o poartă.

Rupeți fâșii de suflet. Doare? Resimțământul doare. Sunt petale ce se scutură, zgârie, iar toaca lor e punct de plecare – adio. Alergați ca fiare umile, zbatându-vă-n mulțime. Creați haos, stârpiți din remușcare pietre, ce creează amploare cu gust acut de intervenții brutale.

Nu vă aud. Fire sonate, dialogați sec cu slove curate... Demascați-vă! Vă place să cerșiți emoție, figuri ce sălbatic îngenuncheați... Ochi mediocri se-mprăștie. Dau ucaz. Începeți să vă disculpați!

Văd adevăr. Străpunge ca ceara ce curge-n oglindă. Sunt un consecvent cu abstract idilic, mă iluzionați: „Eu nu acuz, eu doar pot

să refuz.” Căutați remedii, aducând omagiu suveran. S-aude glas de trâmbiță, răsună-n timpane orgoliul furibunzilor stelari.

Încolțesc salcâmi plini de floare. Înnebunesc. Ei turbă, vor revulsii. Doare. În diferența doare? Ou, ce caustic, murmurul surd reține fața neschimbătoare. Mergeți pe principii de intuiții, ca hibrizii ce nu cunosc de mutațiile lor. Delir. Vreți extazuri, dar vă pomeniți într-un etern somn.

Tșșșș... tăcere. Vă spun și mi-i jale. De la atâta dilemă, și stratul cenușiu își oprește chemarea. Panglici de șpan aruncate pe jos despoaie și taie, despoaie și taie... dar atât e. Dați-mi crezare că nu pot să cos.

Am suflet amorțit, în gât plutesc fluturi secați de orbire și m-aș influența să tac, dar arde interiorul în mine. M-aș provoca să ard bucăți, să arunc din amintiri putrezite.

Stați. Mîntea revizuieste ce am. Sunt doar halucinații ce nu necesită cuvinte. Extremități de nervi dau clocot vaselor sangvi-

ne. Arde tot. Văd cum inhibați drezine.. Vă
înecați. Mi-i apatic, iar oameni morman de
jucării declară cu virilitate aberații de care
nu știu. Tremură infam.

LBRIS

We know
books

